32000R0174

L 22/16 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH 27.1.2000

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 174/2000
z dnia 24 stycznia 2000 r.
uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3433/91 w zakresie, w jakim nakłada ono ostateczne cło antydumpingowe na przywóz gazowych jednorazowych kieszonkowych zapalniczek krzesiwowych pochodzących z Japonii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej [1], w szczególności jego art. 11 ust. 6,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Środki obowiązujące

(1) Przez rozporządzenie (EWG) nr 3433/91 [2], zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie ostatecznego cła antydumpingowego", Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz gazowych jednorazowych kieszonkowych zapalniczek krzesiwowych pochodzących z Japonii, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei i Tajlandii. W odniesieniu do Japonii stawka celna została ustalona na poziomie 35,7 %.

(2) W odniesieniu do Chin rozporządzenie w sprawie ostatecznego cła antydumpingowego zostało zmienione w 1995 r. rozporządzeniem (WE) nr 1006/95 [3]. W odniesieniu do Tajlandii w marcu 1997 r. zostało ono zastąpione rozporządzeniem (WE) nr 423/97 [4].

2. Przystąpienie do kontroli

(3) W maju 1996 r. Komisja opublikowała zawiadomienie o wygaśnięciu obowiązujących środków dotyczących Japonii i Republiki Korei [5]. Po tej publikacji Komisja otrzymała wniosek o dokonanie kontroli na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym" w odniesieniu do przywozu gazowych jednorazowych kieszonkowych zapalniczek krzesiwowych pochodzących z Japonii, złożony przez Europejską Federację Wytwórców Zapalniczek w imieniu OPI (Ośrodek Przedsiębiorczości i Innowacji) S.A. i Flamagas S.A. Następnie wniosek ten uzyskał poparcie ze strony Swedish Match S.A., OPI (Ośrodek Przedsiębiorczości i Innowacji) S.A., Flamagas S.A. i Swedish Match S.A., reprezentujących niemal całość wspólnotowej produkcji przedmiotowego produktu.

(4) Wniosek zawierał wystarczające *prima facie* dowody, że wygaśnięcie środków prawdopodobnie będzie skutkowało powtórnym powodującym szkody przywozem towarów po cenach dumpingowych. Za takim prawdopodobieństwem rzekomo przemawiały dowody na istnienie niewykorzystanych mocy przerobowych w Japonii, jak również dowody na to, że przywóz z Japonii miałby niemal natychmiastowy, spadkowy wpływ na ceny producentów wspólnotowych. Ponadto zarzucano, że sytuacja taka zwiększyłaby utrzymującą się wrażliwość wspólnotowego przemysłu.

(5) Dlatego Komisja ogłosiła kontrolę rozporządzenia w sprawie ostatecznego cła antydumpingowego w odniesieniu do Japonii [6]. Kontrolę tę rozpoczęto zgodnie z art. 11 ust. 2 i art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, gdyż również śródokresowa kontrola wydawała się właściwa. W odniesieniu do Korei środek uległ wygaśnięciu [7].

3. Dochodzenie kontrolne

(6) Komisja w drodze urzędowej zawiadomiła o tym jedynego producenta w kraju wywozu, o którym wiadomo było, że jest zainteresowany, Tokai Corporation, związanego z nim importera we Wspólnocie, Tokai Seiki GmbH, przedstawicieli kraju wywozu oraz skarżących.

(7) Stronom bezpośrednio zainteresowanym dano możliwość przedstawienia swoich stanowisk na piśmie oraz złożenia wniosku o wysłuchanie. Jeden z wnoszących zażalenie złożył taki wniosek i przyznano mu taką możliwość.

(8) Wszystkim stronom, o których wiadomo było, że są zainteresowane, Komisja przesłała kwestionariusze i otrzymała szczegółowe informacje od skarżących producentów wspólnotowych i ich spółek zależnych, od japońskiego eksportera i związanego z nim importera z siedzibą we Wspólnocie.

(9) Komisja zebrała i zweryfikowała wszelkie informacje, które uważała za niezbędne do celów dochodzenia oraz przeprowadziła weryfikacje na terenie następujących spółek:

Producenci wspólnotowi i ich spółki zależne

— BIC S.A. (Grupa BIC) Clichy, Francja,
— BIC BJ 75, Redon, Francja,
— BIC Deutschland GmbH & Co., Ettlingen, Niemcy,
— BIRO BIC Ltd, Londyn, Zjednoczone Królestwo,
— Laforest S.A., Tarragona Hiszpania,
— Swedish Match Lighters B.V., Assen, Niderlandy,
— Swedish Match Lighters (oraz Cricket S.A.), Rillieux-la-Pape, Francja,
— Arnold André GmbH & Co., KG, Bünde, Niemcy,
— Flamagas S.A., Barcelona i Llinas del Valle, Hiszpania.

---

[1] Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 905/98 (Dz.U. L 128 z 30.4.1998, str. 18).
[2] Dz.U. L 326 z 28.11.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 423/97 (Dz.U. L 65 z 6.3.1997, str. 1).
[3] Dz.U. L 101 z 4.5.1995, str. 38.
[4] Dz.U. L 65 z 6.3.1997, str. 1.
[5] Dz.U. C 155 z 30.5.1996, str. 6.
[6] Dz.U. C 361 z 30.11.1996, str. 3.
[7] Dz.U. C 360 z 29.11.1996, str. 2.

Producent w kraju pochodzenia

— Tokai Corporation Japan, Tokio, Japonia.

(10) Do celów dumpingu, szkody i ustaleń dotyczących interesu Wspólnoty dochodzenie objęło swoim zakresem geograficznym Wspólnotę Piętnastki.

(11) Dochodzenie w sprawie dumpingu objęło okres od dnia 1 stycznia 1996 r. do dnia 30 września 1996 r. (zwanym dalej „okresem dochodzenia"). Zbadanie szkody objęło okres od 1992 r. do końca okresu dochodzenia.

(12) Dochodzenie przekroczyło zwykły okres przewidziany w art. 11 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Wynikało to z faktu, że Komisja uznała zebrane i wstępnie zbadane dane za niewystarczające do wykorzystania ich jako podstawy dla nowego cła antydumpingowego oraz z faktu, że na zaawansowanym etapie dochodzenia dla dokonania dokładnej oceny prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkodliwego dumpingu musiała zostać przeprowadzona wizyta weryfikacyjna u eksportera. Ponadto dochodzenia zostało znacznie rozszerzone wskutek dwóch wniosków wstępnych Komisji, aby utrzymać cła antydumpingowe, co spowodowało przeciągające się obrady w Radzie.

B. **PRZEDMIOTOWY PRODUKT I PRODUKT PODOBNY**

1. **Przedmiotowy produkt**

(13) Przedmiotowym produktem są gazowe jednorazowe kieszonkowe zapalniczki krzesiwowe (zwane dalej „jednorazowymi zapalniczkami krzesiwowymi") objęte kodem CN ex 9613 10 00.

Wniosek o włączenie pozostałych zapalniczek

(14) W tym względzie należy przypomnieć, że istnieją na rynku inne jednorazowe zapalniczki (tak zwane zapalniczki elektroniczne lub piezoelektryczne), które nie podlegają środkom antydumpingowym. Dwa miesiące po rozpoczęciu dochodzenia kontrolnego firma Swedish Match S.A. wystąpiła z wnioskiem o rozszerzenie zakresu tego dochodzenia kontrolnego na zapalniczki elektroniczne (lub piezoelektryczne) argumentując, że gazowe jednorazowe kieszonkowe zapalniczki krzesiwowe i gazowe jednorazowe zapalniczki elektroniczne (zwane dalej „zapalniczkami elektronicznymi") tworzą jedną kategorię produktu.

(15) W odniesieniu do tego wniosku należy przypomnieć, że otwarte w kwietniu 1990 r. postępowanie dotyczy gazowych jednorazowych kieszonkowych zapalniczek krzesiwowych i że zostało ono już ocenione (patrz w szczególności rozporządzenie (EWG) nr 3433/91, które potwierdza tymczasowe ustalenia określone w akapicie 11 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1386/91 (Dz.U. L 133 z 28.5.1991, str. 20), że (podstawowe) właściwości techniczne różnią znacznie od właściwości technicznych jednorazowych zapalniczek krzesiwowych obecnie podlegających cłom antydumpingowym. Wniosek nie zawierał żadnych dowodów wykazujących, że ten wniosek był niewłaściwy. W szczególności nie wykazał żadnych zmian w (podstawowych) właściwościach technicznych, takich jak układ zapłonowy każdego z typów zapalniczek, co mogłoby podważyć ustalenia rozporządzenia w sprawie ostatecznego cła dumpingowego.

(16) Ponieważ dowody, które zostały przedstawione, nie były wystarczające, aby uzasadnić włączenie zapalniczek elektronicznych do dochodzenia, a także strona bez zastrzeżeń popierająca wniosek o kontrolę wystąpiła z nim z opóźnieniem, nie było możliwe pozytywne rozpatrzenie wniosku o rozszerzenie zakresu dochodzenia kontrolnego.

Różne rozmiary i wzory

(17) Należy w końcu zauważyć, że przedmiotowy produkt jest produkowany w różnych rozmiarach i wzorach. Wszystkie jednorazowe zapalniczki krzesiwowe mają te same podstawowe właściwości techniczne i to samo zastosowanie oraz spełniają tę samą funkcję. Dlatego podobnie jak w poprzednich dochodzeniach, cały asortyment wzorów jednorazowych zapalniczek krzesiwowych był uważany za tworzący jedną kategorię produktu.

2. **Produkt podobny**

(18) W odniesieniu do jednorazowych zapalniczek krzesiwowych produkowanych i sprzedawanych na rynku wewnętrznym w Japonii dochodzenie wykazało, że produkty te pod wszelkimi względami były identyczne lub bardzo przypominały te, które wywożono do Wspólnoty z przedmiotowego kraju.

(19) Dochodzenie również ustaliło, że jednorazowe zapalniczki krzesiwowe przywożone z przedmiotowego kraju z jednej strony oraz wyprodukowane przez przemysł wspólnotowy i sprzedane na rynku Wspólnot z drugiej strony, mają podobne podstawowe właściwości techniczne i są przeznaczone do takiego samego zastosowania. Dlatego jednorazowe zapalniczki krzesiwowe produkowane i sprzedawane przez przemysł wspólnotowy powinny być uważane za produkty podobne do przywożonych z przedmiotowego kraju.

(20) Zgodnie z tym stwierdzono, że jednorazowe zapalniczki krzesiwowe produkowane i sprzedawane we Wspólnocie, jak również produkowane i sprzedawane w Japonii w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego powinny być uważane za produkty podobne do tych wywożonych z Japonii do Wspólnoty.

C. **DUMPING**

1. **Wartość normalna**

(21) Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu Tokai Corporation była jedynym współpracującym wywożącym producentem japońskim. W okresie dochodzenia sprzedała ona na rynek krajowy 20 różnych modeli przedmiotowego produktu. Tylko dwa z tych modeli były wywożone do Wspólnoty.

(22) Stwierdzono, że całkowita sprzedaż krajowa przedmiotowego produktu przez tego eksportera w okresie dochodzenia była reprezentatywna, ponieważ całkowita wielkość tej sprzedaży przekroczyła próg 5 % sprzedaży na wywóz przewidziany w art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa każdego z dwóch modeli produktu wywożonych do Wspólnoty również była reprezentatywna jako spełniająca to samo kryterium 5 %.

(23) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego Komisja musiała ustalić, czy sprzedaż krajowa każdego z modeli była dokonywana w zwykłym trybie handlowym, poprzez przyjrzenie się stosunkowi dochodowej sprzedaży do sprzedaży całkowitej. Dochodzenie wykazało, że cała sprzedaż krajowa mająca miejsce w okresie dochodzenia była dochodowa. W konsekwencji wartość normalna opierała się na średniej ważonej cenie sprzedaży we wszystkich krajowych transakcjach dotyczących obu przedmiotowych modeli.

2. **Cena eksportowa**

(24) Całość sprzedaży na wywóz dokonanej przez przedmiotowego eksportera w okresie dochodzenia została skierowana do powiązanej spółki we Wspólnocie. Dlatego ceny eksportowe zostały skonstruowane, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, na podstawie cen odsprzedaży pierwszemu niezależnemu kupującemu, dostosowanych aby wziąć pod uwagę wszystkie koszty poniesione w czasie między przywozem i odsprzedażą łącznie z należnościami celnymi i cłami antydumpingowymi oraz marżą zysku w wysokości 5 %. Ta ostatnia została ustalona na podstawie marż zysku uznanych za rozsądnie dla importerów niepowiązanych z tego sektora działalności gospodarczej.

(25) W przypadku gdy dla konstruowania cen eksportowych niezbędny był podział kosztów na ogólne koszty administracyjne importerów oraz wydatki importerów związane ze sprzedażą, ceny te konstruowano na podstawie obrotu.

3. **Porównanie i margines dumpingu**

(26) Zgodnie z art. 2 ust. 10 oraz art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego średnia ważona wartość normalna za model została porównana ze średnią ważoną ceną eksportową za model na poziomie ceny fabrycznej i na tym samym poziomie handlu. Do celów uczciwego porównania przyznano dostosowania na te różnice wpływające na porównywalność cen, dla których dostarczono zadowalających dowodów. W ten sposób dostosowań dokonano w odniesieniu do transportu, ubezpieczenia, kredytu i opakowania.

(27) Porównanie wartości normalnej i cen eksportowych wykazało istnienie dumpingu. Margines dumpingu wyrażony jako udział procentowy wartość przywozu CIF granica Wspólnoty został ustalony na 208,1 %.

D. **PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY**

(28) W obecnym dochodzeniu Tokai Seiki GmbH, spółka zależna Tokai Corporation, producent przedmiotowego produktu we Wspólnocie i jedyny we Wspólnocie współpracujący importer pochodzących z Japonii jednorazowych zapalniczek krzesiwowych, nie został włączony do definicji przemysłu wspólnotowego zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ był on jedynym importerem przedmiotowego produktu i w 100 % spółką zależną Tokai Corporation Japan.

(29) Pominąwszy produkcję Tokai Seiki GmbH trzej producenci wspólnotowi, którzy współpracowali przy obecnym dochodzeniu (łącznie z ich spółkami zależnymi), reprezentowali niemal całość wspólnotowej produkcji jednorazowych zapalniczek krzesiwowych. W konsekwencji ci trzej współpracujący producenci wspólnotowi stanowią przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 rozporządzenia podstawowego.

E. **SZKODA**

1. **Uwaga wstępna**

(30) W akapicie 15 rozporządzenia w sprawie ostatecznego cła antydumpingowego stwierdzono, że „skumulowany przywóz towarów po cenach dumpingowych z Japonii, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei i Tajlandii spowodował powstanie istotnej szkody w przemyśle wspólnotowym". Ponieważ tymczasem środek dotyczący Republiki Korei wygasł, a środki dotyczące Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii zostały zmienione na skutek śródokresowych kontroli, jak stwierdzono w akapicie 2 niniejszego rozporządzenia, faktyczne oddziaływanie przywozu pochodzącego z Japonii, jak i możliwe oddziaływanie z punktu widzenia powtórnego przywozu, należało zbadać odrębnie.

2. **Konsumpcja we Wspólnocie**

(31) W celu obliczenia całkowitej konsumpcji jednorazowych zapalniczek krzesiwowych we Wspólnocie sprzedaż producentów wspólnotowych dodano do pochodzącego z państw trzecich całkowitego przywozu, zadeklarowanego pod kodem CN ex 9613 10 00. Dokonano dostosowań w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Chin za lata 1994 i 1995 (patrz akapit 46 do rozporządzenia (WE) nr 423/97). Na tej podstawie roczna całkowita konsumpcja we Wspólnocie wzrosła o 27 %, z 617,7 milionów sztuk w 1992 r. do 785,4 milionów sztuk w 1996 r.

3. **Czynniki odnoszące się do przywozu pochodzącego z Japonii**

Wielkość przywozu i udział w rynku

(32) Od 1992 r. do okresu dochodzenia przywóz z Japonii spadł do bardzo niskich poziomów w wartościach bezwzględnych. Wskaźniki przywozu indeksowanego kształtowały się na wysokości 100 w 1992 r., 150 w 1993 r., 33 w 1994 r. i 83 w 1995 r., podczas gdy sprzedaż tego przywozu w okresie dochodzenia reprezentuje jedynie 6,1. Udział w rynku towarów przywożonych z Japonii spadł z w przybliżeniu o 0,5 % w 1992 i 1993 r. do 0,06 % w okresie dochodzenia. Dlatego kontrolowany środek antydumpingowy skutecznie ograniczył wpływ dumpingu związanego z przywozem jednorazowych zapalniczek krzesiwowych w Japonii.

(33) Jednakże w tym kontekście należy zauważyć, że znaczna część całkowitego przywozu towarów odbywała się po cenach dumpingowych. W szczególności należy w tym względzie wymienić przywóz z Meksyku, Filipin i Tajlandii, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 423/97.

Zaniżanie cen

(34) Komisja obliczyła, w jakim zakresie ceny nałożone przez eksportera na rynku Wspólnoty wpłynęły na zaniżenie cen nałożonych przez producentów wspólnotowych. Ponieważ całkowita sprzedaż dokonana przez eksportera została skierowana do związanego z nim importera, niniejsze porównanie zostało przeprowadzone na poziomie sprzedaży pierwszemu niezależnemu odbiorcy oraz na podstawie średnich ważonych cen sprzedaży wolnej od rabatów i podatków, ustalonych przez importera powiązanego i producentów wspólnotowych. Cena nałożona przez powiązanego importera nie została dostosowana do zapłaconych ceł antydumpingowych.

(35) Porównanie przeprowadzono na poziomie cen dla hurtowników (wyłączając tym samym sprzedaż dla detalistów i sektora reklamowego). Ponadto porównanie przeprowadzono dla zapalniczek bez nadruku (włączając jednak zapalniczki, które eksporter przedstawił jako „opakowane"), ponieważ w okresie dochodzenia eksporter nie wywoził żadnych zapalniczek z nadrukiem lub nalepką.

(36) W czasie pierwotnego dochodzenia i zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego obliczenie zaniżenia ceny dokonano dla zapalniczek o podobnej zawartości gazu (patrz akapit 13 rozporządzenia (EWG) nr 3433/91).

(37) Na tej podstawie ustalono, że w okresie dochodzenia średnia cena przywożonych produktów zaniżyła średnią ważoną cenę producentów wspólnotowych o 22,9 %. Należy to porównać ze średnią zaniżania o 11,5 % wykrytą podczas dochodzenia pierwotnego. Dlatego należy stwierdzić, że poziom zaniżania przez eksportera wzrósł, pomimo podwyższającego skutku, jaki cło antydumpingowe w wysokości 35,7 % musiało mieć na cenę nałożoną przez importera powiązanego.

4. **Sytuacja przemysłu wspólnotowego**

Produkcja

(38) Od 1992 do 1996 r. produkcja przemysłu wspólnotowego wzrosła o 28 %.

Zdolność i wykorzystanie zdolności

(39) Wskaźnik wykorzystania zdolności wzrósł z 66 % w 1992 r. do 73 % w 1994 r., aby spaść do 71 % w okresie dochodzenia. Spadek ten jednakże zbiegł się z podniesieniem zdolności. Chociaż doniesiono o podniesieniu zdolności o blisko 25 %, o podniesieniu zdolności można mówić dopiero ostatnio, natomiast w 1992–1994 r. zdolność nie podniosła się w istotnym stopniu.

Wielkość sprzedaży

(40) Sprzedaż przemysłu wspólnotowego w sztukach na rynku Wspólnoty wzrosła o 33 % od 1992 r. do okresu dochodzenia.

Udział w rynku

(41) W rosnącym rynku udział przemysłu wspólnotowego spadał w sposób raczej stały z 66,1 % w 1992 r. do 46,8 % w 1995 r., po czym wzrósł nieznacznie do 53,6 % w okresie dochodzenia. Udział ten nadal jest nieznacznie niższy od udział w rynku w 1990 r., kiedy to wynosił on 57,3 % (patrz akapit 48 rozporządzenia (WE) nr 423/97), ale wskazuje to, że przemysł wspólnotowy zaczyna podnosić się ze skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych.

Ewolucja cen i całkowita wartość sprzedaży

(42) Ustalono, że średnie ważone ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego spadły o prawie 8 % od 1992 r. do okresu dochodzenia. Korzystny rozwój wielkości sprzedaży nie znalazł zatem pełnego odbicia w obrocie: wartość sprzedaży na rynku Wspólnoty wzrosła zaledwie o 23 %.

(43) Rynek zapalniczek jest znany jako bardzo wrażliwy cenowo. Oznacza to, że wobec przywozu towarów po niskich cenach dumpingowych przemysł wspólnotowy jest zmuszony albo obniżać ceny w próbie utrzymania swojego udziału w rynku, poziomu produkcji i wykorzystania zdolności, albo liczyć się ze stratami w udziale w rynku, jeśli usiłuje utrzymać swoje ceny.

Rentowność

(44) Po kilku latach charakteryzujących się stratami sprzedaż przemysłu wspólnotowego zaczęła być w pewnym stopniu rentowna w 1991 r. i nieznacznie pogorszyła się w 1992 r. (patrz akapit 555 rozporządzenia (WE) nr 423/97).

(45) Do celów obecnego dochodzenia za podstawę porównania przyjęto 1992 r. Po dalszym pogorszeniu w 1993 r. wyniki finansowe Wspólnoty w porównaniu do 1992 r. ulegały stałej poprawie, stopy zysku wzrosły ponad dwukrotnie w 1994 r. i ponadtrzykrotnie w okresie dochodzenia.

(46) Tym niemniej dane dostarczone przez przemysł wspólnotowy, które w tym celu nie obejmowały jednego ze skarżących, co nie dawało możliwej do przyjęcia odpowiedzi w sprawie rentowności, wykazują, że od 1992 r. łączne wyniki finansowe nadal znajdowały się poniżej celu ustalonego jako rozsądny zysk dla tego przemysłu w rozporządzeniu w sprawie ostatecznego cła antydumpingowego (patrz akapit 17 tego rozporządzenia). W rzeczywistości zyski w latach 1992 i 1993 były bardzo niskie i chociaż w następnych latach dała się zauważyć pewna poprawa, zyski były mniejsze od połowy ich poziomu ustalonego jako nieszkodliwy.

Zapasy

(47) Przemysł wspólnotowy nie zgromadził żadnych znaczących zapasów. W sektorze tym do normalnej praktyki należy wstrzymanie produkcji, gdy zapasy są zbyt duże z powodu ryzyka dla bezpieczeństwa składowania przez dłuższy okres czasu zapalniczek zawierających gaz. Ponadto dzięki wysiłkom powziętym dla usprawnienia pod koniec okresu dochodzenia, całkowite zapasy były około trzydzieści procent mniejsze niż pod koniec 1992 r.

Zatrudnienie

(48) Od 1992 r. do okresu dochodzenia zatrudnienie w przemyśle wspólnotowym było stabilne w 1992–1994 r. i wzrosło o blisko 17 % od 1995 r. Można by to uznać za przejaw poprawy, jednak należy zauważyć, że wskaźniki zatrudnienia dla 1992 r. znajdowały się na najniższym poziomie i spadły o 13 % od 1989 r. (patrz akapit 49 do rozporządzenia (WE) nr 1006/95). Odnotowano też znaczny udział wzrostu zatrudnienia raczej w działach sprzedaży i w administracji niż w produkcji.

Wywóz

(49) Przemysł wspólnotowy osiągnął dobre wyniki na rynkach wywozowych. Od 1992 r. do okresu dochodzenia sprzedaż w sztukach systematycznie wzrastała. Na przestrzeni tego okresu sprzedaż wywozowa, która reprezentuje blisko 60 % całkowitej produkcji przemysłu wspólnotowego, osiągnęła 69 %.

5. **Wniosek**

(50) W ostatnich latach sytuacja przemysłu wspólnotowego poprawiła się dzięki wzrostowi sprzedaży zarówno na rynku Wspólnoty, jak i na rynkach państw trzecich. Rozwój ten zbiegł się z nałożeniem kilku ceł antydumpingowych.

(51) Wzrost sprzedaży na rynku Wspólnoty jest prawdopodobnie związany zarówno ze wzrostem konsumpcji, jak i w mniejszym zakresie z korzystnymi skutkami powziętych przez Wspólnotę środków antydumpingowych.

(52) Tendencja spadkowa udziału przemysłu wspólnotowego w rynku zmieniła się od 1995 r., ale jego wynoszący 53,6 % udział w rynku w okresie dochodzenia jest nadal niższy odnotowany w 1992 r.

(53) Widoczny wzrost konsumpcji oraz fakt, że nałożono środki antydumpingowe, powinny zwykle odnieść skutek wzrostowy na ceny na rynku Wspólnoty. Niemniej ustalono, że ceny przemysłu wspólnotowego spadły o 8 %.

(54) Sprzedaż przemysłu wspólnotowego na rynku Wspólnoty okazała się bardziej rentowna w okresie dochodzenia niż np. w 1992 r. Jednakże po zastosowaniu cła antydumpingowego ceny nałożone przez eksportera na rynku Wspólnoty nadal zaniżają ceny przemysłu wspólnotowego, a poziomy rentowności były nadal dużo niższe od nieszkodliwego poziomu określonego w rozporządzeniu w sprawie ostatecznego cła antydumpingowego.

(55) W świetle powyższego uważa się, że przemysł wspólnotowy nadal ponosi szkody, w szczególności w odniesieniu do rentowności i wzrostu udziału w rynku. Ponieważ udział w rynku przywozu jednorazowych zapalniczek krzesiwowych pochodzących z Japonii był bardzo mały, nie było możliwe ustalenie związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Japonii a szkodą. Dlatego szkoda spowodowana przez ten przywóz jest uważana za nieznaczną lub w każdym razie za nieistotną.

F. **PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODLIWEGO DUMPINGU**

1. **Wprowadzenie**

(56) Przemysł wspólnotowy złożył wniosek o kontrolę rozporządzenia w sprawie ostatecznego cła antydumpingowego argumentując, że istniało prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkodliwego dumpingu. W celu dokonania ustaleń w tym względzie, rozważono kilka czynników,

w szczególności zachowanie grupy eksportera, dostępność niewykorzystanej zdolności w zakładzie eksportera w Japonii, istnienia zobowiązania cenowego w odniesieniu do wywozu dokonywanego przez spółkę należącą do grupy eksportera oraz cenę, jaką eksporter mógł nałożyć w sytuacji dopuszczenia do wygaśnięcia tego obowiązku. W uzupełnieniu badania stanowiska przemysłu wspólnotowego zbadano oddziaływanie, jakie wznowiony wywóz z Japonii mógłby mieć na przemysł wspólnotowy, istnienie praktyk dumpingowych i rozwój całkowitego udziału przywozu w rynku Wspólnoty.

2. **Zachowanie grupy eksportera**

(57) W ostatnich latach przywożono z Japonii i sprzedawano na rynku Wspólnoty jedynie niewielkie ilości jednorazowych zapalniczek krzesiwowych, w szczególności w porównaniu z przywozem z kilku innych państw trzecich (przede wszystkim z Chin, Meksyku, Filipin i Tajlandii), których ceny uznano za mające charakter dumpingowy. Jednakże niski poziom przywozu pochodzącego z Japonii należy rozważać w świetle zachowania grupy Tokai.

(58) Jedyny eksporter poddany dochodzeniu między innymi przywozu pochodzącego z Meksyku, w skutek którego w marcu 1997 r. nałożono ostateczne środki antydumpingowe był w całości własnością i kontrolowaną spółką zależną grupy Tokai założoną po nałożeniu środków antydumpingowych na jednorazowe zapalniczki krzesiwowe pochodzące z Japonii (patrz akapity 9 i 36 do rozporządzenia (WE) nr 423/97). Dane liczbowe dotyczące przywozu wskazują, że przywóz z Meksyku po prostu zastąpił produkowany (i wywożony) przez Tokai Corporation i jej japoński zakład po nałożeniu środków na tę ostatnią w 1991 r. Istotnie, wielkość przywozu zapalniczek pochodzących z Meksyku odpowiada wielkościom dostarczanym przez Tokai Corporation na rynek Wspólnoty z Japonii przed nałożeniem środka z 1991 r. Ponadto należy przypomnieć, że w końcu lat osiemdziesiątych Tokai Corporation zapoczątkowała tendencję spadkowa ceny poprzez sprzedaż japońskich zapalniczek po cenach dumpingowych. Tendencja ta została następnie wzmocniona stosowaniem praktyk dumpingowych przez innych producentów azjatyckich oraz ponownym wystąpieniem dumpingu spowodowanym przez założoną w Meksyku spółkę zależną.

(59) W świetle powyższego niski poziom przywozu z Japonii w okresie dochodzenia nie może prowadzić do wniosku, że zmiany, jakie wystąpiły po nałożeniu środków w 1991 r. są rezultatem zwykłego zachowania gospodarczego producenta eksportowego, to znaczy zachowania niezależnego od środków podlegających kontroli. W rzeczywistości są one rezultatem wyraźnej strategii grupy Tokai.

(60) Dlatego w przypadku gdy bada się, co może się zdarzyć, gdyby dopuszczono do wygaśnięcia istniejącego środka, uważa się za właściwe wzięcie pod uwagę, że podobnie jak w dniu 7 marca 1997 r., rozporządzeniem (WE) nr 423/97 na przywóz jednorazowych zapalniczek krzesiwowych pochodzących z Meksyku, Filipin i Tajlandii nałożono ostateczne cła antydumpingowe i że meksykański eksporter, obecnie podlegający środkom antydumpingowym, jest spółką zależną japońskiego eksportera.

3. **Japońska zdolność produkcyjna**

(61) Od 1992 r. do okresu dochodzenia zdolność produkcyjna eksportera spadła o 54 %. Jednakże niezależnie od spadku zdolności produkcyjnej od 1992 r. do okresu dochodzenia stopa wykorzystania (wyrażona w procentach) jego pozostałej zdolności również spadła o 38 %.

(62) Podczas okresu dochodzenia niewykorzystana zdolność w zakładzie japońskiego eksportera sięgała powyżej 56,6 milionów jednorazowych zapalniczek krzesiwowych, które Tokai Corporation wywiozła z Japonii w 1989 r. (tzn. w okresie pierwotnego dochodzenia). Ustalono również, że od roku 1992 do okresu dochodzenia niewykorzystana zdolność była raczej stabilna w wartościach bezwzględnych, przy towarzyszących jej spadkach zdolności produkcyjnej i stopy jej wykorzystania.

4. **Zobowiązanie cenowe zastosowane w stosunku do drugiej spółki grupy**

(63) Po nałożeniu środka podlegającego kontroli eksporter przeniósł do Meksyku produkcję jednorazowych zapalniczek krzesiwowych przeznaczonych do wywozu na rynek Wspólnoty, a następnie zaoferował zobowiązanie cenowe w odniesieniu do przywozu pochodzącego z tego kraju, podczas gdy środki antydumpingowe na te towary przywożone zostały zapewnione w marcu 1997 r.

(64) Bez przenoszenia linii produkcyjnych z Meksyku do Japonii eksporter ma wystarczającą i łatwo dostępną zdolność w swoim japońskim zakładzie, aby dostarczyć na rynek Wspólnoty ilość wyższą niż jego wywóz w 1989 r., a to pozwoliłoby eksporterowi nałożyć niższe ceny na rynku Wspólnoty niż dopuszczone na produkty przywożone pochodzące z Meksyku.

5. **Kontynuacja dumpingu i cena możliwa do nałożenia przez eksportera**

(65) Jak stwierdzono powyżej, w okresie dochodzenia przywóz jednorazowych zapalniczek krzesiwowych pochodzących z Japonii nadal odbywał się po cenach dumpingowych. Ponieważ przywożone produkty sprzedawano po cenach znacząco bardziej dumpingowych niż w trakcie pierwotnego dochodzenia, wydaje się prawdopodobne, że dumping będzie występował nadal.

(66) Pomimo zastosowania cła antydumpingowego w okresie dochodzenia zaniżanie ceny jednostkowej nałożonej przez producentów wspólnotowych wciąż było znaczne (22,9 %). Jeżeli cło antydumpingowe zostałoby odjęte z ceny nałożonej na pierwszego niezależnego klienta, średnia cena przemysłu wspólnotowego zostałaby zaniżona aż o 43,1 %.

6. **Oddziaływanie na przemysł wspólnotowy**

(67) W okresie dochodzenia cena tłumiąca skutek ciągłego dumpingu była minimalna wskutek zastosowania cła antydumpingowego i niewielkiego przywozu. Jednakże eksporter posiadał wystarczającą niewykorzystaną zdolność, aby przywrócić wywóz jednorazowych zapalniczek krzesiwowych pochodzących z Japonii do znacznych poziomów, np. podobnych do wielkości przywożonej w 1989 r. (56,6 milionów). Jeżeli w okresie dochodzenia ilość taką sprzedano by na rynku Wspólnoty po tych samych cenach nałożonych przez niemiecką spółkę zależną eksportera, skutkowałoby to znacznym naciskiem na obniżenie cen na rynku Wspólnoty i odpowiednimi szkodami w obrocie i w udziale w rynku.

(68) Wielkość przywożona z Japonii w 1989 r. obecnie reprezentowałaby udział w rynku rzędu około 7,2 %. Taki udział w rynku jest zbyt znaczący, aby nie wywrzeć wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego. Jednakże nie było możliwe precyzyjne określenie skutku zniesienia środków na takie czynniki przemysłu wspólnotowego, jak udziały w rynku, rentowność i zatrudnienie, a jak bardzo będą one zależały od niepewnych czynników, takich jak wzrost konsumpcji we Wspólnocie i ogólny spadek cen, który mógłby być spowodowany ponownym przywozem znaczących wielkości.

(69) Dokonano globalnej analizy pewnych szczególnych aspektów głównych rynków regionalnych we Wspólnocie, aby oszacować prawdopodobnego wpływu na przemysł wspólnotowy przywozu znacznych ilości jednorazowych zapalniczek krzesiwowych pochodzących z Japonii po cenach w znacznym stopniu zaniżających cenę wspólnotową.

(70) Ustalono, że konkurencja na rynku niemieckim była ostra, ponieważ więksi dystrybutorzy, w szczególnie sieci sklepów wielkopowierzchniowych, dobierają sobie jednego lub dwóch dostawców na produkt oferowany w ich punktach sprzedaży i w ten sposób wywierają presję na obniżanie ceny tych dostawców. W tej sytuacji nawet minimalne zaniżenie ceny wyłącza dostęp przemysłu wspólnotowego do sieci zbytu odznaczających się dużą liczbą odbiorców. Dlatego skutki przyszłego zaniżenia cen byłyby znaczące (w odniesieniu do strat w udziale w rynku i utraty rentowności), ponieważ trwałyby prawdopodobnie przez dłuższy czas, skoro dostęp do sieci zbytu jest zwykle udzielany na długie okresy umowne.

(71) Ustalono także, że na szczeblu producenta ceny w Zjednoczonym Królestwie były względnie niskie i producenci wspólnotowi nie byli dobrze ugruntowani na tym rynku. W tych okolicznościach przyszłe zaniżenie ceny przeszkodziłoby wejściu producentów wspólnotowych z jednorazowymi zapalniczkami krzesiwowymi na ten, już i tak trudny, rynek i wpłynęłoby na zmniejszenie rentowności ich sprzedaży.

(72) Konkurencja na rynku francuskim uznana została za ważną z powodu obecności zakładów produkcyjnych dwóch głównych producentów wspólnotowych, ale spadek ceny okazał się tam mniej istotny niż np. w Niemczech i w Zjednoczonym Królestwie. Jednakże przyszłe i zwiększone zaniżenie ceny przyniosłoby prawdopodobnie znaczniejszy spadek ceny i stratę w udziale w rynku.

(73) Ustalono także, że dwaj producenci wspólnotowi mają zakłady produkcyjne w Hiszpanii i są dobrze ugruntowani na tamtejszym rynku. Ustalono, że bardzo istotna część rynku hiszpańskiego jest zaopatrywana przez producentów spoza Wspólnoty, ponieważ w 1995 r. Hiszpania była drugim spośród największych Państw Członkowskich wywozu i ceny były tam niższe w porównaniu z Francją i Niemcami. Ponieważ jeden z producentów osadzonych w Hiszpanii wskazał, że dalsze usprawnienia i obniżanie kosztów w jego zakładzie nie są możliwe, a utrata w znacznej części udziału w rynku lub wojna cenowa na rynku hiszpańskim prawdopodobnie zaowocuje zamknięciem jego zakładu, w szczególności jeśli ta strata zbiegłaby się z podobnym rozwojem na pobliskim, ważnym rynku francuskim.

7. **Wielkość i ceny całkowitego przywozu**

(74) Jak stwierdzono powyżej, japoński eksporter postanowił dostarczać na rynek Wspólnoty produkty produkowane w Meksyku, na które w marcu 1997 r. nałożono środki antydumpingowe. Dlatego też ochronny skutek środka nałożonego w 1991 r. był o wiele mniejszy niż miałoby to miejsce w zwykłych okolicznościach.

(75) Ponadto od 1992 r. do okresu dochodzenia całkowity przywóz jednorazowych zapalniczek krzesiwowych wzrósł o 74 %, co oznaczało wzrost znacznie wyższy niż wzrost konsumpcji w tym okresie. W rezultacie rynkowy udział tego przywozu wzrósł z 33,5 % w 1992 r. do 53 % w 1995 r. i spadł do 46,3 % w 1996 r.

(76) Jak na to wskazuje kolejne nakładanie środków antydumpingowych w latach 1992–1998, trwał wtedy ciągły przywóz towarów po niskich cenach i po cenach dumpingowych z państw trzecich na rynek Wspólnoty. W rezultacie ceny na rynku Wspólnoty ciągle spadały, aż do osiągnięcia niskich poziomów: od 1992 r. do okresu dochodzenia na rosnącym rynku ceny przemysłu wspólnotowego spadły jednak o 8 %.

G. **INTERES WSPÓLNOTY**

1. **Przemysł wspólnotowy**

(77) Przez niemal dekadę przemysł wspólnotowy odczuwał skutki przywozu jednorazowych zapalniczek krzesiwowych po niskich cenach i po cenach dumpingowych. Celem kontrolowanego ostatecznego cła antydumpingowego, jakim jest ponowne wprowadzenie zasad uczciwej konkurencji na rynku Wspólnoty między producentami wspólnotowymi i ich eksportującymi z państw trzecich odpowiednikami, nie został w pełni osiągnięty, jak na to wskazują kolejne posunięcia: sama Tokai założyła zakład w Meksyku i rozpoczęła stamtąd wywóz do Wspólnoty Europejskiej po cenach dumpingowych, podczas gdy inne państwa trzecie – mianowicie Chiny, Filipiny i Tajlandia – także uciekły się do dumpingu. Skutkiem tego przemysł wspólnotowy nie jest w stanie całkowicie odzyskać dawnej pozycji, pomimo wysiłków w kierunku obniżenia kosztów i korzystania z ekonomii skali.

(78) Przemysł wspólnotowy składa się z dwóch wielonarodowych grup sprzedających kilka produktów innych niż jednorazowe zapalniczki krzesiwowe oraz względnie niewielkiego producenta, łączącego produkcję jednorazowych zapalniczek krzesiwowych z działalnością spółki handlowej.

(79) W ostatnich latach przemysł wspólnotowy czyni znaczne wysiłki dla poprawy swojej produktywności poprzez próbę osiągnięcia możliwie najniższego kosztu produkcji i podniesienia swej konkurencyjności na tym wrażliwym cenowo rynku. Dołożono starań na polu usprawnień: dwie grupy producenckie usprawniły proces produkcyjny i dostosowały swoje struktury, wysiłki trzeciego producenta opierały się przede wszystkim na realizacji ekonomii skali. Dokonano też nowych inwestycji w dziedzinie poprawy produktywności. Jednakże wobec faktu, że ceny eksportowe rosły znacznie szybciej niż sprzedaż we Wspólnocie, a sprzedaż na wywóz stanowi ponad połowę sprzedaży dokonywanej przez producentów wspólnotowych, inwestowanie w zdolność produkcyjną ukierunkowane jest w pierwszym rzędzie na zaopatrywanie rynków innych niż rynek Wspólnoty.

(80) Chociaż nie doszło do zamknięcia zakładów produkcyjnych, okazuje się, że nie doszło do tego dzięki strategicznemu podejściu zainteresowanych producentów, wspomaganych nałożeniem środków antydumpingowych dotyczących jednorazowych zapalniczek krzesiwowych i rozwojem sprzedaży na wywóz. Należy także zauważyć w tym względzie, że wszyscy trzej producenci prowadzili zyskowną działalność w innych sektorach, które dostarczają wystarczających środków finansowych na utrzymanie przez jakiś czas swoich zakładów wytwarzających jednorazowe zapalniczki krzesiwowe. Jednak nie zmienia to faktu, że zaprzestanie stosowania środka antydumpingowego spowoduje zamknięcie jednego lub większej liczby zakładów produkcyjnych.

(81) W świetle powyższego skuteczność stosowanych przez Wspólnotę środków zmierzających do ponownego wprowadzenia uczciwych i otwartych warunków rynkowych oraz ochrony przemysłu wspólnotowego przed niesłusznymi praktykami transakcji jest sprawą wielkiej wagi. Niezależnie od tego ważnego stwierdzenia, istnieje poważne ryzyko, że producenci wspólnotowi zakończą produkcję w jednym lub większej liczbie zakładów, jeśli dopuści się do wygaśnięcia środka antydumpingowego i następnie dojdzie do szkodliwego dumpingu dużych ilości jednorazowych zapalniczek krzesiwowych pochodzących z Japonii.

2. **Importerzy**

(82) Eksporter nie przedstawił sprawozdania o żadnej bezpośredniej sprzedaży do niepowiązanych stron we Wspólnocie Europejskiej i nie odnotowano żadnej reakcji ze strony importera po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu dochodzenia, nie było też możliwe zidentyfikowanie żadnych niepowiązanych importerów zapalniczek Tokai pochodzących z Japonii.

(83) W odniesieniu do spółki zależnej Tokai w Niemczech, będącej jedynym importerem jednorazowych zapalniczek krzesiwowych pochodzących z Japonii, należy zauważyć, że zatrudniała ona bardzo ograniczoną liczbę osób w porównaniu z liczbą zatrudnionych w przemyśle wspólnotowym. Dlatego wpływ utrzymania kontrolowanego środka na tego importera jest prawdopodobnie minimalny.

3. **Konsumenci**

(84) W czasie pierwotnego dochodzenia importerzy zarzucali, że środki antydumpingowe na jednorazowe zapalniczki krzesiwowe odbije się niekorzystnie na interesie konsumentów. Jednakże w czasie obecnego dochodzenia nie otrzymano żadnych oświadczeń przedstawicielstw stowarzyszeń konsumentów i nie ma powodu zakładać, że nastąpiła zmiana okoliczności, która mogłaby unieważnić użyte w poprzednich dochodzeniach argumenty za odrzuceniem tego zarzutu.

H. **UCHYLENIE ŚRODKA ANTYDUMPINGOWEGO**

(85) Na podstawie tego stanu faktycznego Komisja stanęła na stanowisku, że istniało prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkodliwego dumpingu i w kwietniu 1999 r. sporządziła drugi z wniosków o nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz gazowych jednorazowych kieszonkowych zapalniczek krzesiwowych pochodzących z Japonii. Jednakże nie osiągnięto w Radzie właściwej większości, aby przyjąć rozporządzenie na podstawie każdego z wniosków Komisji.

(86) Artykuł 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego przewiduje, że ostateczny środek antydumpingowy wygasa po pięciu latach od jego nałożenia, chyba że w ramach kontroli ustalono, że wygaśnięcie prawdopodobnie doprowadzi do ponownego wystąpienia dumpingu i szkody. Jeśli przeprowadza się kontrole wygaśnięcia, środek antydumpingowy pozostaje w mocy do czasu uzyskania wyników kontroli.

(87) Dlatego w obecnym przypadku decyzja Rady o tym, aby nie przyjąć rozporządzenia na podstawie wniosku Komisji, miałaby taki skutek, że postępowanie kontrolne pozostałoby otwarte, a istniejący środek pozostałby w mocy na czas nieograniczony.

(88) Ponadto art. 11 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przewiduje, że kontrola zostaje przeprowadzona w trybie przyspieszonym, a w zwykłym trybie zostaje zakończona w ciągu 12 miesięcy od daty jej rozpoczęcia.

(89) W tych okolicznościach Komisja uważa, że cło antydumpingowe na pochodzące z Japonii gazowe jednorazowe kieszonkowe zapalniczki krzesiwowe powinno zostać uchylone w celu uniknięcia zarówno nieuzasadnionego trwania kontroli i utrzymania w mocy środka antydumpingowego na czas nieokreślony.

I. **PRZEPISY KOŃCOWE**

(90) Wszystkie zainteresowane strony współpracujące w ramach dochodzenia, skarżący, eksporter i rząd japoński otrzymali informacje ujawniające na piśmie istotne fakty i względy, na podstawie których Komisja zamierzała zalecić uchylenie tego środka ostatecznego.

(91) Skarżący producenci zgłosili zastrzeżenia do zamierzonego przebiegu sprawy argumentując, że okoliczności nie uległy zmianie i że w ich opinii cło antydumpingowe należy utrzymać.

(92) Biorąc pod uwagę fakt, że tymczasem wygasło cło antydumpingowe na przywóz pochodzący z Republiki Korei nałożone tym samym rozporządzeniem, którym nałożone zostało ostateczne cło antydumpingowe na pochodzące z Japonii jednorazowe zapalniczki krzesiwowe, należy przygotować przepis usuwający z tego rozporządzenia odniesienia do cła antydumpingowego na przywóz z Republiki Korei,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Rozporządzenie (EWG) nr 3433/91 traci moc w zakresie, w jakim nakłada ono ostateczne cło antydumpingowe na przywóz pochodzących z Japonii gazowych jednorazowych kieszonkowych zapalniczek krzesiwowych objętych kodem CN ex 9613 10 00.

2. W rozporządzeniu (EWG) nr 3433/91 wprowadza się następujące zmiany:

i) w art. 1 ust. 1 wyrazy „pochodzących z Japonii, Chińskiej Republiki Ludowej i Republiki Korei" zastępuje się wyrazami „pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej";

ii) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. »Kwota cła zostaje ustalona na 0,065 EUR za zapalniczkę«."

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 stycznia 2000 r.

W imieniu Rady

J. GAMA

Przewodniczący